

279959

ȘCOALA NOASTRĂ

REVISTĂ LUNARĂ DE EDUCAȚIE -
CULTURĂ PROFESIONALĂ ȘI
AFIRMARE NAȚIONALĂ

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Director: D. Mărgineanu.

Zalău
Anul XIII.
No. 1.

ȘCOALA NOASTRĂ

Revistă lunară de educație - cultură profesională și afirmare națională

LA O NOUĂ RĂSPÂNTIE

Cu numărul de față, revista „ȘCOALA NOASTRĂ” — intră în al 13-lea an al vieții sale. Se înșirue deci între cele mai vechi reviste profesionale de această talie. Căci publicațiile învățătoresți județene au luat un avânt mai mare abia în ultima decadă. Mai ales în Ardeal, unde numai cu începutul libertății naționale s'a inaugurat o expansiune mai pronunțată în această direcție. Astăzi însă, aproape toate județele își au revistele lor proprii.

Dascălii neamului, ascultând imperativul vremii — „de consolidare sufletească” — și-au clădit singuri „biserițele” lor de închinare. La altarele acestora se contopesc cu toții într'un suflet colectiv. Candeluțele mici ale satelor se unesc în fața acestor altare, luând proporțiile torțelor puternice, menite să lumineze și să încălzească straturi cât mai largi.

Nu ne oprim în acest scurt popas pentru comemorarea apariției revistei. Comemorările de acest gen — dacă sunt prea dese — se uzează și chiar se banalizează. Nici pentru a repeta programul ce și-l'a impus dela început. El e prea cunoscut de toți cetitorii. Se rezumă în: muncă cinstită pentru consolidarea și afirmarea școlii românești; închegarea conștiinței și demnității naționale aci la granița de vest a țării. Spre atingerea acestui ideal, am făcut apel la toți factorii de conducerea spirituală a poporului. Am cerut colaborare armonioasă pentru un ideal comun.

Constatăm cu plăcere că, slujitorii Bisericii și cei ai diferitelor ramuri din administrația publică

din județ ne-au acordat larg sprijin moral și chiar material. Și bine au făcut, ascultându-ne glasul de chemare. Căci problema educației generale aparține nu numai școlii primare și învățătorilor. Ea trebuie să formeze obiectivul principal al nației și să preocupe deopotrivă pe toți factorii vieții noastre spirituale.

Dar, trecând barierele Sălajului, revista s'a atașat tuturor purtătorilor de lumină și de conștiință națională de pe întinsul graniței de vest, cari sunt animați de aceleași aspirațiuni naționale și sunt angajați în opera aceluiaș ideal comun. Ea s'a făcut tovarășă de muncă modestă, dar sinceră, a dascălilor în toate ipostasele străduințelor profesionale, economice și sociale. Sutele de învățători din alte județe, intrați în șirul cetitorilor revistei, fac această mărturisire. Ei au devenit colaboratorii noștri sinceri și loiali.

Laudă acestor bravi și înțelegători muncitori ai culturii naționale. Cluj / Central University Library Cluj

Ne-am bucura și mai mult, dacă glasul nostru ar găsi un răsunset mai puternic și 'n sufletul corpului didactic dela școlile de alte categorii din județ. Străduințele noastre s'ar complecta de minune prin colaborarea colegilor dela școlile secundare: normale, licee, gimnazii și profesionale. Le întindem mâna cu încredere și-i invităm cu toată sinceritatea în tabăra noastră.

Bilanțul moral al anului trecut l'am încheiat cu un frumos excedent. Discuțiile variatelor probleme, din complexul preocupărilor noastre de toate nuanțele, puse la lumina tiparului în paginile acestei reviste, au contribuit în mod simțitor la realizări fructuoase în domeniul profesional și social.

Aceste constatări ne îndreptățesc să pășim cu curaj înainte pe drumul ce l'am luat.

D. Mărgineanu.

UN POPAS SUFLETESC *)

Zece ani de școală românească ne stau la spate. — Este o culme, de unde călătorul are dreptul să facă un scurt popas și s'arunce o privire înapoi. Am fost rugat să fac și eu această ochire retrospectivă. Să spun și eu o vorbă, în calitatea de *cel dintâi revizor școlar* al colțului de țară, căruia i se spune foarte greșit *Bihor*, în loc să i-se spună *Biharia*, cum îl numește poporul, de multe sute de ani.

Am fost cel dintâi șef al învățământului primar și normal din țara Crișurilor. Un simplu destin omenesc. Dar nu faptul acesta interesează.

Ceeace poate să prezinte un interes, în aceste clipe de amintiri, este doar felul *cum am pornit la drum*, acei, cari am început-o dela capăt. Acei, cari am *făcut primii pași* spre școala românească de azi. Zic „*de astăzi*“, pentru că școala românească am avut și ieri și alaltăieri. Sunt urme scrise, că 'n satele din preajma celor trei Crișuri existau școli românești, din veacul al XVII-lea. Pela jumătatea sutei a XVIII-a aveam școli sătești organizate în toată regula. Iar la 1918, când a bătut ceasul desrobirii, aveam școale și dascăli cu sutele. Ardeau luminările, dar flacăra era palidă. Pălăia opaițului, dar în tot momentul ni-era teamă, că se stinge. Din partea stăpânilor deatunci bătea un vânt rece: vântul asupririi și al sărăciei. *Nouă* ni-a fost dat norocul să-l oprim pe loc. *Noi* am avut bucuria epică să descuiem porțile închisorilor și să punem în libertate pe cei încătușați. *Noi* am deschis geamurile școlilor, ca să pătrundă aierul cel proaspăt și lumina soarelui celui nou, al libertății românești, de care n'avusem parte.

Au fost vremuri de mari prefaceri, de mari vibrații și de mare avânt sufletesc. Eram la una din răspântiile istorice, când *pe ruinele unei clădiri prăbușite trebuia să așezăm temelie nouă*. Nu e meritul nostru, că le-am apucat. Vrednicia noastră

*) Din volumul „*Sate și dascăli*“ de dl Gh. Tulbure, ce apare în editura revistei „Școala Noastră“.

s'a dovedit doar în măsura, în care le-am înțeles rostul și ne-am făcut datoria. În măsura, în care sufletul nostru a fost la înălțimea vremurilor și vibrația lui s'a transformat în energie creatoare.

Imi adun amintirile. Caut să mă revăd în ipostaza de atunci și nu simt, c'aș fi rămas dator. Dar a-ți face datoria nu este un merit.

Am făcut aceea ce trebuia făcut. Am construit *puntea de trecere*, dela lumea veche la lumea nouă, dela școala veche la școala nouă. Nu era lucru pentru jumătăți de oameni. Se cereau oameni întregi, oameni de ispravă.

* * *

Era în Mai 1919, când m'am întors dela Sibiu — unde era guvernul Ardealului — cu decretul în buzunar. Ungurii din Oradia și de pretutindeni credeau, că ceace văd cu ochii este o simplă «ocupație de trupe». Și, că numirile de funcționari români, în capul autorităților publice, sunt simple schimbări de fațadă, de azi pe mâine.

Când m'am prezentat în biroul inspectorului maghiar să-mi iau postul în primire, avea aicru, că asistă la o simplă formalitate. Nici o emoție. Imi oferi vesel o țigară și mă pofti pe fotoliu, să discutăm și «să aranjăm lucrurile în mod prietenesc și civilizată». Adecă în așa fel, ca eu «să figurez de formă,» ca revizor, să semnez actele, iar dânsul cu personalul de birou să-și continue lucrul și să ia leafa mai departe. Cele câteva luni «de ocupație» trec repede, ne despărțim amical și fiecare rămâne la vechea lui meserie...

— Dumniata crezi, că situația noastră politică nu e defintivă ?

— Nici vorbă. Și m'aș mira, dacă dumniata, om inteligent, ți-ai închipui așa ceva, — fu răspunsul lui, foarte liniștit.

— Bine. O să vedem care din noi doi se înșeală. Dumniata, cu ziua de azi, ai încetat de a mai fi revizor. Vei mai primi leafa pe trei luni, ca să ai vreme să-ți aranjezi situația. Vreau să-ți fac dovada, că și Românul știe să fie nobil și cavalier. A rămas surprins. Dar a tăcut, ca omul, care nu ia lucrurile în serios.

Am chemat personalul de birou și le-am luat jurământul de fidelitate față de Regele și statul românesc. Unii au refuzat să-l depună. Subrevizorii făceau toți parte din personalul

de birou. Erau cinci. Intre ei era unul, de origine român, dar renegat la suflet și cu nume maghiarizat. Știam, că fusese călăul dascălilor români. Era gata să facă jurământul canalia și cu mândrie de «Român» vine radios în fața mea.

— Statul român n'are nevoie de serviciile dumnitale.

Și i-am dat drumul. După un timp, au plecat și ceilalți, de bunăvoie. Nu le pria noua atmosferă. . .

Cea dintâi grijă era să-mi caut colaboratori. I-am ales din rândurile dascălilor mai vechi, cu reputație de buni lup-tători și apărători ai școlii confesionale. I-am făcut subrevizori și le-am împărțit atribuțiile. Munceam cu toții pe capete.

După câteva luni fostul revizor a 'nceput să-și deschidă ochii. Și-a făcut bagajele și a trecut granița în Ungaria. Cu siguranță, că și azi așteaptă să se reîntoarcă, odată și odată, să-și reia slujba, de care l-am depozat. . .

* * *

A 'nceput apoi opera adevărată de îndrumare și organizare. Luarea în primire a școlilor, cu averea și inventarul lor, numirea directorilor români, numirea suplinitorilor, statificarea învățământului, schimbarea manualelor. Toate se cereau făcute fără zăbavă.

A le înșira aici ar însemna să facem o lucrare documentată cu date și cifre. Ar însemna să scriu cea dintâi filă din «cartea facerii». Pagina aceasta se cuvine s'o scrie altcineva, cu răgazul convenit și cu justa apreciere, pe care o dă perspectiva istorică. Va trebui să vină cineva, un bun analist, care cu condeiul lui să reînvie sub ochii posterității eforturile primei generații de după unire. Archiva revizoratului și colecția revistei „Școala Nouă“, pe care am întemeiat-o, stă mărtuire nemincinoasă de urmele, ce am lăsat, în cea dintâi fază de consolidare a școlii românești dela graniță.

Dacă am reușit să ne facem datoria și să punem temelie pentru noua așezare a școalelor, este pentru că avântul și înțelegerea nu ni-a lipsit. Și pentru că revizorul învățământului dinainte cu zece ani era în adevăr o *autoritate școlară*. Era organ cu largi atribuțiuni și cu 'n real prestigiu, așa cum îl moștenisem dela vechii stăpânitori. Era capul adevărat și nediscutat al învățământului primar și normal din județ. Nu era nici fanteză, nici exponentul unui club.

Colaboratorii săi de birou erau un adevărat stat-major.

Iar inspecțiile școalelor nu se făceau cu ghițora, cu rost și fără rost, ca un lucru făcut de mântuială. Ele se făceau cu soco-teală și într'o formă impunătoare, ca orice treabă serioasă. Învăță-torul intra în biroul revizoratului cu respectul firesc datorit autorității oficiale și superiorilor, cu care se găsea în față. Și pleca cu chestiunea aranjată definitiv. Nu trebuia să mai a-lerge, ca un biet nevoiaș, cu căciula în mână, pela ușile altor potentați ai zilei, cum îl vedem astăzi.

Revizorul de altădată era principala celulă organică în ad-ministrația și controlul învățământului primar. Era exponentul Ministerului pe județ. Și nu de azi pe mâine, ci pe toată viața. După cum tot *pe viață* s'așeza și învățătorul în sat.

În astfel de condiții am făcut pe revizorii școalelor în Ardeal, acum zece ani. Altfel nici n'am fi putut face vreo is-pravă. Dacă am fi fost osândiți să lucrăm în condițiile și cu atribuțiile de astăzi, ar fi fost vai și amar de capul nostru. Și mai ales de soarta școlilor și a dascălilor.

Iată pentru ce un firesc sentiment de mulțumire sufletea-scă mă'ncearcă acum, când privesc îndărăt la vremurile de muncă constructivă și avânt creator deatunci. Incadrat de pri-mii mei colaboratori mă văd punând plugul în brazdă, pentru a îngropa o parte din sufletul nostru la temeliiile școalei de azi.

Anii s'au scurs grăbiți.

N'am apucat să culegem roadele primei noastre însă-mântări, când pe orizontul vieții școlare au început să bată alte vânturi. Era vântul unor noi ideologii. La suflarea lui ve-chile orânduiri au început să se răstoarne, ca arborii tineri smulși de vijelie. Câmpul tradițiilor noastre a fost devastat. Miștile au prins a se suci, caracterele s'au frânt, ca trestiiile. Aierul s'a resimțit de molima unei psihologii meschine. Iz-voarele avântului sufletesc au început a seca. Mersul lucruri-lor s'a schimbat. Linia de continuitate s'a rupt. În sufletele pașnice și ordonate de pân'atunci s'a furișat o nevroză bol-navă. Un spirit de aventură și 'nghesuială.

Căpeteniile învățământului au început să apară și să dis-pară subit, ca cojile de nuci, purtate de valuri înspumate. O atmosferă turbure de provizorat a luat locul evoluției orga-nice și firești.

Ideia de autoritate a fost sfârticată, ca o zdreanță, de care trag toți în toate părțile. Iar cei, care s'aleg cu câte un

petec, îl calcă'n picioare nemulțumiți. Peticul le pare prea mic. Inspecțiile trec prin școale, ca niște umbre fugare.

Despuiate de prestigiu și lăsate'n seama mizeriei și a sărăciei, care domină satele, școalele au rămas un fel de copii ai nimănu. Unele tânjesc, ca plantele, care se usucă de secetă. Altele, mai de mult faruri de lumină, azi par vetre părăsitate. În loc de foc, doar câțiva tăciuni mai fumegă ațipiți.

Lipsiți de puțința unui trai cinstit, izolați și fără rădăcini în pământul satului, învățătorii sar ca țarca din par în par. Unii rătăcesc după o coajă de pâine, alții după titluri efemere și alte baloane de săpun, proprii să-i scoată din anonim și să-i salte cu'n fuscel mai sus pe scara valorilor. În loc de harnici sămănători, cari cer un ogor pentru a-și pune'n valoare talentul și munca, cei mai mulți dau impresia unor orfani, cari cerșesc milă sau își duc răbdători jugul, pe care n'au puțința să-l scuture din grumazi.

Ori unde-ți întorci privirile întâmpini suflete înfrânte, care-și plimbă paralizia, căptușindu-și meseria cu desgust. În locul sbuciumului de ieri un tembelism anarhizant, un egoism antipatic și mut.

Fizionomia vieții școlare pare diformată, ca o imagine reflectată'n oglinzile de panoramă, care strâmbă lucrurile.

Mecanismul ei ni-se pare șubred și hodorogit, ca o mașină, care, sărind din făgașul firesc, a apucat-o rasna prin hârtoape. *Vai de automobilul, pe care'n fiecare zi-l conduce alt șofer!*

Iată culorile'n care mi-se prezintă fața lucrurilor în domeniul școlar de astăzi, privit de pe culmea celor zece ani trecuți. N'aș vrea să dau impresia unui derviş urlător. De sigur, amintirile înfrumusețează trecutul, după cum desiluziile fac prezentul urât. E neîndoios însă, că trecem printr'o criză morală, de care *tot noi* va trebui să salvăm organismul școlii. Să nu uităm, că nu suntem, decât inelul unui lung lanț de generații școlare. N'avem dreptul să risipim în vânt patrimoniul moștenit dela cei morți. Datoria noastră este să-l sporim. Trebuie să vină deci o morală nouă, o ideologie nouă și o pedagogie nouă, care s'aducă seva sănătății în trupul școlii. Va trebui să apară mâna de fier, care să vindece școala de febra, prin care trece astăzi.

Gândurile aceste de popas aș dori să fie un prilej de reculegere și optimism. Cu încredere în ziua de mâine, care ne va aduce altă școală, să mergem înainte!

Gh. Tulbure.

EDUCAȚIA IGIENICĂ LA SATE PRIN ȘCOALĂ

Școala are prilejul de a avea în grijă sa succesiv toți copiii dintr'un sat. În această perioadă, cât durează instrucția școlară, învățătorul, pe lângă cultivarea intelectuală a copiilor, are datoria să facă și educația morală, fizică și igienică a acestora. Mă voi rezuma asupra educației igienice ce trebuie să se facă copiilor la școală.

Copiii sunt indivizi în formațiune, după unii învățați (pedagogi) copilul este aluatul sau pasta, căreia i se poate da forma dorită, deci educatorii lor au datoria să imprime copiilor în această vârstă a școlarității, când se formează caracterul copilului, tot ce este frumos și nobil. Școala are datoria deci să imprime unele însușiri bune, să creeze caractere distinse și să stârnească calități frumoase în copii, combătând unele obiceiuri, însușiri rele, îndeletniciri păcătoase învățate în familie. Copiii la casele lor văd unele obiceiuri rele pe cari și-le însușesc. Învățătorul trebuie să combată aceste obiceiuri rele, neigienice și să le înlocuiască cu altele, bune, igienice. Nu-s rare cazurile, când copiii reînforși dela școală avertizează pe părinți asupra unor obiceiuri rele spre a se corege părinții la îndemnul copiilor.

Copiii trebuie să fie obișnuiți cu curățenia corporală, în care scop vor fi controlați zilnic, dacă sunt bine spălați, punându-se în acelaș timp la dispoziție cele necesare. În cazul când a neglijat spălarea acasă, să se spele la școală. Se vor îndruma și sfătui să se spele în fiecare dimineață cu apă și săpun pe față, urechi, gât, piept și cap, deaceea se va interzice copiilor să poarte păr lung. Se vor sfătui ca în fiecare săptămână Sâmbătă seara să facă o scaldă cu apă caldă și săpun sau cu leșie din cenușă de lemn. Pentru a se obișnui cu aceste, este bine ca fiește care școală să facă exerciții de spălat cu copiii și ar fi de dorit, ca fiecare școală să aibă instalată o baie, unde elevii să se scalde săptămânal. Se vor

sfătui iarăși, că înaintea fiecărei mese, (mâncări) să se spele bine pe mâini cu apă și săpun. Alte obiceiuri igienice ce trebuie infiltrate școlarului sunt în legătură cu mâncarea. Se vor sfătui ca fiecare copil să aibă tacâmuri individuale (farfurie, lingură, furculiță, păhar, servetă,) mai ales, că în unele familii la sate toți membrii mănâncă dintr'o farfurie, uneori cu o singură linguriță și beu apă nu dintr'un păhar sau ulciță, ci direct din vasul cu apă. Acest obicei este urât, dar este și periculos pentru sănătatea școlarilor. Intrucât un membru din familie e bolnav, (prin nerespectarea tacâmului individual), infectează întreaga familie, ba mai mult : membrii din alte familii, pot să aducă boală și să o transmită prin beutul apei din vasul comun, răspândind bolile : sifilis, tuberculoza, boalele infecțioase, ca : scarlatina, difteria, etc.

În combaterea acestor obiceiuri rele, în legătură cu alimentația, ar fi bine dacă și părinților li s'ar arăta prin conferințe relele ce pot decurge din aceste obiceiuri, pe lângă faptul, că sunt obiceiuri urâte. Mai este necesar să se obișnuiască copiii cu spălătul dinților în care scop fiecare va trebui să aibă perie individuală și vor face exerciții de spălarea dinților chiar la școală sub controlul învățătorului. Copiii odată obișnuiți, imprimă și părinților aceste obiceiuri igienice.

Un alt obicei dăunător înrădăcinat la popor, este scuiparea pe jos și suflatul nasului, lucruri ce trebuiesc combătute la școlari și prin intermediul lor la părinți, deoarece acest obicei urât, este și un obicei nesănătos, este mijlocul de răspândire al bolilor infecțioase (tuberculoză, scarlatină, difterie, etc.). Pentru combaterea acestor obiceiuri se va introduce batista, care se va înlocui des și spălat prin fierbere. Imbrăcămintea copiilor va trebui să fie supravegheată de învățător. Lingeriea de corp va fi săptămânal schimbată, cea de pat la două săptămâni. Aceste haine vor fi spălate prin fierbere.

Combaterea obiceiurilor rele, neigienice aduc mulțumire sufletească învățătorului, în acelaș timp se infiltrează în popor o tradiție igienică, care se transmit din generație în generație și ca rezultat imediat avem o ridicare a stării de sănătate a poporului, punându-l la adăpost de diferite îmbolnăviri.

Șimleul-Silvaniei, la 20 Noemvrie 1935.

Dr. Nicolae Cotoi

medicul orașului.

EDUCAȚIE FIZICĂ ÎN ȘCOLILE PRIMARE (scop, sistem, program)

Copilul este ca și o floare, dacă are aer, lumină, hrană și căldură, se dezvoltă, iar dacă intervine și grădinarul — educatorul — pentru a-i rotunji formele, se dezvoltă, armonic. Dar, intervenția educatorului în această privință este foarte slabă. Nici cele 10 minute de recreație, pentru ventilarea aerului din clasă și a aerului din plămâni, nu-și ating scopul.

În orele de educație fizică din program, copiii sunt lăsați să se joace singuri prin curte și aceasta încă este un bine, căci adesea sunt întrebuințați pentru anumite corvezi: să taie lemne, să aducă apă, să măture, să facă foc d-nei înv., etc. etc.

Unde este bunăvoință, se mai face ceva: o mișcare de brațe, de picioare, de trunchiu și adesea jocuri distractive. La unii reminiscențe din armată sau din școală, la alții sclipiri sporadice de fantezie, dar la nici unul cunoștințe temeinice în această materie.

Reforma agrară din 1921 a înzestrat toate comunele din țară cu terenuri pentru educație fizică și le-a încredințat Oficiului Național de Educație Fizică din București. Cu milioanele strânse din arenda acestui loc s'au făcut instalații la mare, stadionul și tribunele lui în București, s'au tipărit broșuri și cărți de propagandă, precum și o revistă de specialitate care apare și azi.

Câți însă dintre d-nii învățători s'au adresat acestui oficiu de îndrumare, deși au posibilitatea să corespundă oficios? Dacă am face o anchetă, nu am găsi nici 2%.

Legiuitorul a avut cele mai bune intenții când a introdus două ore de educație fizică în școlile primare. Ele trebuie să asigure elevilor o creștere, o bună mobilitate articulară, bune deprinderi în jocuri colective. Mișcărilor făcute trebuie să aibă un caracter corectiv.

Două sunt sistemele întrebuințate în țara noastră: sistemul de gimnastică german și sistemul de educare fizică suedez.

Cel german aparține școlii vechi. El cere forță, acrobație, aparate speciale, cărora omul trebuie să se adapteze. S'ar putea asemăna cu corsetul, care face o presiune din afară, împiedicând funcțiunile normale ale organismului.

Sistemul suedez este rațional, științific, structural, analitic, gradual, — ca orice lecțiune teoretică, — ușor și liber. Astfel el se încadrează foarte bine în pedagogia nouă. Metodele experimentale (Binet-Simon, Claparede, Dr. Godin) i-au dovedit matematic necesitatea aplicării lui în școală.

În Suedia și Danemarca, a adus o îmbunătățire creșterii în medie de 2 cm. ca să nu amintesc decât un singur efect.

Sistemul suedez se adresează *plămânilor* prin respirații forțate, măbind diametrul toracic și capacitatea vitală. Se adresează *capului* asigurându-i o atitudine dreaptă. *Brațelor*, mobilitate, precizie și înțeață în mișcările *picioarelor*, mobilitate și forță, căci ele poartă întregul corp.

Trunchiului, mobilitate discurilor inter-vertebrale, prin arcuiri înapoi și aplecări înainte în jos, precum și o redresare a coloanei vertebrale, micșorându-i curbura de compensație, cari sunt în multe cazuri foarte accentuate. Deasemenea dezvoltarea musculaturii dorsale și pectorale prin contractiuni și relaxări succesive.

Se adresează *omoplaților*, apropiindu-i prin mișcări cu ajutorul brațelor de linia mediană, întărind cei 17 mușchi cari îi susțin. Când această musculatură este slabă, vârful inferior al omoplaților se ridică și avem impresia cocoșei.

Părțile laterale de trunchiu, sunt vizate prin mișcări laterale de trunchiu, aplecări oblice și răsuciri de trunchiu. Mușchii intercostali sunt relaxați într-o parte și contractați în cealaltă, sub o formă antagonistă. Este vizată deasemenea centura abdominală într-o oarecare măsură.

Așa dar, mișcări *de cap*, ex. depărtat cu mâinile pe șolduri, răsucirea capului la stânga și dreapta, sau rotarea capului.

Mișcări *de brațe și picioare*, ex. drepti, brațe înainte pe vârful picioarelor (1), îndoirea genunchilor pe vine și mâinile pe creștet (2), revenirea cu brațele înainte pe vârful picioarelor (3), și drepti (4).

Mișcări *de trunchiu*, picioarele depărtate, ridicarea brațelor în sus întinse (1) (privirea în tavan), aplecarea înainte în jos, atingând cu mâinile dușumeaua (2) revenirea ca la (1) și brațele în jos (4).

Mișcări *de omoplați*, dreپți, sau depărtat — brațele lateral — imitarea sborului păsărelelor 1—8.

Mișcări pentru părțile *laterale de trunchiu* (ferestrău, coasă, clopot), sau depărtat — îndoirea laterală a trunchiului spre stânga și brațul drept sub umăr și invers.

Dacă mai adouăm acestora, mișcările speciale *de picioare*, cari se fac sub formă de sărituri pe loc, ca mingea (ca mingea de 8 ori sări), cu un marș la începutul programului și câteva mișcări de respirație forțată pe urmă, avem programul mic de gimnastică de 10—15 minute.

Se poate executa în clasă, dupăce elevii au alergat puțin în recreație, iar sala a fost bine aerisită, avându-se în vedere că trebuie ocupat tot spațiul clasei și că elevii pot fi întorși cum voim, ca să nu se lovească. Pentru aceasta trebuie să avem înainte imaginea cinestetică a fiecărei mișcări.

După cum se vede, în sistemul de educație fizică suedez, întrebuintăm mișcări analitice, pe segmente de corp, într'o anumită ordine, cu o localizare precisă și un scop bine determinat.

Vom reveni.

Prof. Gh. Iozon,
Școala normală Cereci.

EDUCAȚIA PRIN SINE ÎNSUȘI

Lumea este un șantier unde toți muncesc și unde lipsa de activitate nu poate duce decât la ruină, la naufragiu.

După cum spune Hippocrate în aforismele sale: «Viața este scurtă, arta este lungă, ocaziunea trecătoare, experiența alunecătoare și judecata grea». Deviză gravată cu cinci sute de ani înaintea erei noastre în calea științei binefăcătoare și care rămâne și va rămâne una dintre cele mai însemnate devize de care orice om trebuie să se conducă în toate felurile de activitate socială.

Omul fiind un oaspe pe acest pământ, care însă trebuie să contribuie cu partea lui de muncă în viața aceasta, fiind menirea lui deci «Să nu rămânem neocupați».

Nu trebuie să închidem activitatea noastră într'un cerc rigid de reguli inflexibile, deoarece această metodă izvorește dintr'un spirit îngust și nu poate să ajungă decât la îngustime de spirit din ce în ce mai mare.

Să ne obișnuim din timp cu economisirea timpului, care se va putea numai în cazul când vom avea un plan de muncă sistematic rânduit.

Un tânăr care vrea să ajungă la progres, trebuie să consacre muncii în fiecare zi un anumit număr de ore care număr atârnă de împrejurări, dar acele ore trebuie să fie pline de o muncă regulată.

Să fie numai o oră pe zi consacrată cu încăpăținare studiului, va fi ca o sămânță care va da peste un an roade însemnate.

Activitatea desordonată, lipsită de plan, de regularitate, alergând dela un obiect la altul, înseamnă cu puțin mai mult ca lipsa de activitate.

Blackie spune în «L'education de soi meme» că «Spiritul neocupat este o casă deschisă tuturor răufăcătorilor». Unul care are voință își va spune: N'am timp de pierdut, căci viața este scurtă și sunt dator să o trăiesc.

Goethe, filosoful poet, la o vârstă înaintată, la 80 ani când aproape era de a trece la cele veșnice, a scos supremul strigăt: «Tot mai multă lumină».

Acest strigăt trebuie să ne călăuzească pe unul fiecare, să ieșim din îngustimea profesională îmbogățindu-ne sufletul care deasemenea ne strigă: «Tot mai multă dragoste de muncă».

Omul este înzestrat dela natură cu multe și frumoase calități, cari însă cer să le dezvoltăm și să le educăm. Avem propriile puteri prin cari să ne ridicăm pe treapta unde suntem demni să stăm, având o voință fermă și o dragoste nemărginită de a munci, căci munca în orice domeniu nobilizează sufletul.

Am scris aceste rânduri condus fiind de frumoasele sfaturi ale pedagogului Blackie și frapat fiind de cuvintele lui Hippocrate pe cari îmi permit a le repeta ca încheiere.

«Vieața este scurtă, arta este lungă, ocaziunea trecătoare, experiența alunecătoare și judecata grea».

V. Melingher.

UNITATEA PĂMÂNTULUI ȘI POPORULUI ROMÂNESC

In ciclul conferințelor organizate de secția studențească din = București a «Ligii Antirevizioniste» dl prof. univ. *Simion Mehedinți* a vorbit despre „Unitatea pământului și poporului românesc“.

Prelegerea se rezumă în următoarele:

Să mai dovedim unitatea pământului românesc și omogenitatea neamului nu mai e nevoie. Chiar streinii de bună credință le recunosc. Un cartograf elvețian compara harta României cu un tablou, — atâta armonie răsare din felul cum sunt împărțite înălțimile munților, ale dealurilor, râurile și chenarul cel mare al Tisei, Dunării și Nistrului.

Intr'o lucrare asupra României, scrisă după pacea dela Versailles, apoi în alta »Le pays et le peuple roumain« destinată străinilor, am arătat cum se potrivește unitatea poporului cu unitatea pământului. Un studiu tipărit acum la Berlin informează și pe cetitorii de limba germană despre legătura între pământul românesc și destinele neamului românesc.

Se poate închipui că n'ar cunoaște românii ceace e cunoscut și străinilor?

*

De aceea, să ne aruncăm ochii mai de grabă în altă parte. Nu de revizionști afârnă hotarele noastre, ci de ceace facem sau *nu* facem noi pentru apărarea lor. Iată de ce e mai de folos, să arătăm cum am păcătui noi înși-ne contra unității teritorului și concentrării neamului nostru.

Să urmărim întregirea țării. Pasul cel dintâi s'a făcut la 1829, când turcii au fost alungați din raiale, iar Muntenia a ajuns stăpână pe tot malul sfâng al Dunării.

Al doilea pas a fost întregirea Moldovei cu cele trei județe din Bugeac, după războiul anglo-franco-rus din Crimeia. Dar în aceste două împrejurări n'am avut nici inițiativă directă.

Al treilea pas, a fost Unirea sub Cuza. Acolo a fost la mijloc și hotărîrea noastră, pe lângă marele ajutor dat de Napoleon. (Faptul că bunul împărat ne ajutase să ajungem la un singur inspector pentru toată armata și o singură Curte

de casație, arată cât de colo că unirea era ticluită chiar dela Paris). Un mare merit al lui Cuza a fost desrobirea moșiilor de sub călugării greci.

Al patrulea pas a fost alipirea Dobrogei, vechiul pământ colonizat de romani, după ce îl luaseră din mâna reșilor daci. Aci, cugetul nostru nu s'a arătat destul de lămurit: dovada că am lăsat pământul de lângă mare în lungă pără-sire, ba am ajutat chiar așezarea străinilor pe el.

Al cincilea pas a fost întregirea din 1913. Și de data asta, am făcut o mare greșală. Când bulgarii ne-au făcut propunerea să-și retragă populația lor (așezată acolo numai după 1878), am făcut eroarea de a nu-i asculta. Am pierdut astfel ocazia cea mai nimerită de a concentra acolo elementul românesc din peninsula balcanică.

Al șaselea pas a fost întregirea din 1918, legând Moldova dintre Prut și Nistru, de veche țară a lui Ștefan Vodă.

Al șaptelea pas a fost apoi întregirea dela Versailles. Dar și de data asta, nu ne-am folosit ca alții de schimbul de populație, așa că am lăsat mulți români dincolo de hotar, continuând a păstra elementele aduse de politica ungurească de colonizare.

Nu numai atât. Chiar după sfârșitul războiului, am tolerat în chipul cel mai vinovat infiltrarea de elemente străine. Un raport oficial din 27 Noembrie 1935 arată că chiar statul (ministerul de domenii și agricultură, și cel de industrie) a dat pământ din expropierea agrară evreilor care nu-s muncitori de pământ

Așa dar, până la revizuirea hotarelor externe, creiem noi înși-ne hotare interne, înlesnind așezarea străinilor pe pământul României. Am păcătuit și păcătuim față de unitatea neamului nostru, împetrișându-l.

Cine răspunde de toate aceste grave greșeli? Aceasta va fi lămurită de istorie, de etnografi și de geografi. Deocamdată, un lucru e singur:

(ine vrea ființa acestui stat, acela să vindece cât mai iute rănile lui atât la periferie, cât și înăuntru. Vorbele nu prețuesc nimic, dacă din ele nu es fapte.

(După „Universul“).

* * *

GHEORGHE ȘINCAI (1754—1816)

fiul lui Ion și Ana Grec, — originari din Șinca-Veche (Făgăraș) — s'a născut în Șamsud (Mureș) la 28 Februarie 1754. A studiat la Sabed, Șamsud, Oșorheiu, Cluj, Bistrița, Viena și Roma. În calitate de director suprem al școlilor naționale din Ardeal, a înființat școli de școli, a publicat manuale didactice și a înființat cursuri de pedagogie pentru învățători.

Cele mai importante lucrări cu cari Șincai a înzestrat literatura veche românească, sunt: *Cronica Românilor*, *Elementele limbei daco-romane* și *Gramatica latină-română*.

După 12 ani de direcție, în urma unor neînțelegeri, mucenicul vremurilor apuse este alungat din Blaj, iar anul 1794 îl află în temnițele Aiudului.

Scăpat din închisoare, cronicarul pribeag caută dreptate în Cluj și Viena, dar ostit de pretutindeni de ai săi, se întoarce la străini, la Conști Vass din Sinea, cari îi dau adăpost.

În anul 1812 Șincai supune cenzurii opera lui de căpetenie: *Cronica Românilor*, obținând apostila proverbială: „Opus igne, author patibulo dignus”.

De atunci rătăcește prin Ardeal, iar în 2 Noembrie 1816 își dă obștescul sfârșit lângă izvorul lui Alexi în comuna Bobota (Sălaj) unde este înmormântat în fața bisericii vechi.

Pentru eternizarea memoriei lui, Soc. Culturală „Gheorghe Șincai” din Bobota va împodobi cu un monument mormântul scump al bătrânului cronicar rătăcitor, stâlp al legitimei noastre stăpâniri pe aceste plaiuri,

LEGENDA CETEREI¹⁾

A fost odată o femeie văduvă.* Ea avea un copil cu numele Ioan. Bărbatul ei murise încă de pe când copilul sugea la pieptul mamei sale, așa că acesta nu cunoscuse pe tatăl său.

Intr'o zi, copilul zise către măicuța lui:

— Mamă, dta te vei mărita, dacă ți-ar veni un om pe plăcere!

— O, nu, dragul mamoi. Mi-e deajuns să te iubesc pe tine și mă simt fericită, că tu mă iubești.

— Bine, măicuță! Eu te voiu iubi mereu.

Nu trecu mult dela această întâmplare, ci iată, că hăiatul se înfățișă la maică-sa și-i zice:

— Măicuță, m'ai îngrijit până acum. Acum mă simt în stare să-mi cot singur cele necesare victiiei. M'am hotărit să plec în lume și acolo, între streini să mă găsdăcose.

— Bine, dragul maichii, du-te!

Au trecut ani mulți dela această întâmplare. Copilul colinda lumca, iar maica lui se mistuia de dorul lui.

Intr'o zi, pe când băiatul era într'un târg și făcuse afaceri bune, unde mi-l lovi dorul de maică-sa! Se grăbi și-și strânse avuțiile sale de pe la datorăși, și, într'o bună zi, plecă încărcat de scumpeturi spre casa părintească.

Și, într'o zi, spre scară, ajuns unde-l mâna dorul.

Aoleu! fraților, uitasem să vă spun, că locuința lor era într-o pădure mare, la poala unui munte, unde rar de tot ajungeau călătorii.

Când băiatul ajunsese la poarta casei părintești, inima i se muie, așa că începu să plângă. După ce-și ostoi inima, bărbatul, că nu mai era acum copil, bătu în poartă de trei ori: boc! boc! boc.

În scurt, maică-sa ieși să-i deschidă.

— D'apoi cum ai ajuns la poarta mea, voinico?

1) Auzită dela Selesi Vasile de 45 ani, ceteraș locuitor în Criștelec-Sălaj.
Ceteră = vioară.

Vezi, că ea nu-și cunoscuse feciorul!

— Apoi, de! mătușe! Am plecat azi, trei zile la vânătoare și m'am rătăcit în codru ista mare! Fă bunătațe și-mi dă sălaş peste noapte.

Mama l-a primit în casă.

Da' băiatul se făcuse un om frumos, frumos. . . .

După cină, bătrâna i-a pregătit patul. Până a nu adormi, ea s'a dus și l-a țucat și l-a grăit să vină să se culce la ea în pat. Atunci el, apucând-o de țâțe, le țucă și zise:

— Țucu-vă țâțe, că mulți ani au trecut de când eu v'am supt.

— Dar tu ești, Ioane!

— Da, maică. Da-ți-aduci aminte, ce mi-ai spus și acum la ce mă 'ndemni.

-- Te blăstăm, rosti mama, în numele lui Dumnezeu, ca să nu mai vii la casa ta și mut să rămâi, până vei aduce glas din lemn uscat.

Copilul, ce era să facă? A plecat în lume, așa mut cum era și a rătăcit prin păduri. Odată, aude două lemne scârțîind. Erau două lemne crescute foarte aproape unul de altul, cari, frecându-se, scârțiau. Atunci a înțeles el, că se poate face ca lemnul să dea glas. A probat el în fel și chip și a făcut el mai apoi cetera așa cum o avem noi azi. A mers în căsuța lor din pădure, unde l-a primit maică-sa ca pe fiul ei.

Această poveste am auzit-o eu, domnule, dela înaintașul meu, dela care am învățat a zice. Acesta mi-a spus, că și el o auzise în copilăria lui dela înaintașul său când era copil.

Chiuituri despre ceteră din comuna Vad, jud. Maramureș, adunate de d-ra Gabriella Goe.

1. Cetera-i o doagă ré,
Pe mulți oameni nebună.
2. Ceteră nu ești curată,
Ești cu dracu' mestecată,
Când te aud nu-s supărată.
3. Ceteruca și cu arcu'
Nebunește și pe dracu'
D'apoi pe mândru săracu'.
4. Ceteruca bine ști,
C'al meu mândru' n'a vini
Că-i departe de aci.

PAGINA CERCURILOR CULTURALE

Asistând la o mulțime de ședințe ale Cercului cultural, în multe sate din județ, m'am convins că auditorul, format din țărani, înțelege mult mai bine ce vrei să-i spui, dacă-i prezinți exemple luate din viață. Aceste exemple se întipăresc mai bine în mintea și sufletul Românului, mai ales dacă sunt spuse din suflet și cu simțire. Aceste exemple sunt potrivite mai ales pentru cuvântările ce spun președinții la deschiderea sau închiderea ședințelor Cercului cultural.

Faptul acesta m'a determinat să culeg de pe ici-colo câte un exemplu și să-l public în această rubrică a revistei noastre, pentru a fi cunoscut de cei cari vor. Fără pretenția de a fi prezenta ceva original, mă voiu nizuî să reproduc în acest loc cele cetite de mine fie în ziare, reviste sau cărți, bine înțeles adaptate mediului nostru. Am adunat aceste exemple trăite de alții, pentru a le face cunoscute fraților noștri să mai învețe și din pășaniile altora, nu să fie ei aceia, cari să dea cu capul de gard.

Rog pe colegii cari le găsesc bune să le comunice sătenilor și elevilor iar cei cari le cunosc să nu le mai cetească în acest loc.

În fiecare număr al revistei, voiu publica câte un singur exemplu, pentru a nu răpi prea mult loc altor preocupări. Voiu începe deci cu subiectul următor :

Ce pățește cine nu știe carte.

„Un țăran din Hunedoara a plecat în lume să-și câștige pâinea cea de toate zilele, încă din anul 1919. Ce a făcut și ce a pățit nu se știe, dar nu s'a mai întors acasă. În satul lui natal îl aștepta un frate, care trăia în cea mai neagră mizerie și nu avea aproape nici odată după ce bea apă. Carte nu învățase de loc. Trăia cu greu de pe o zi pe alta așteptând să se reverse și asupra lui darul lui Dumnezeu.

Într'o seară primește o scrisoare într'un plic închis. Se uită la plic ca măța la calendar și nu știa ce să facă cu el.

Toată noaptea s'a învârtit de pe o parte pe alta neputând dormi de grije. S'ar fi dus el bucuros la un vecin să-i spună ce scrie în scrisoare, dar par'că îi era rușine și se temea de ceva.

A doua zi, abia se scoală și aude lătratul câinilor și un glas pițigăiat strigând: „Cumpăr zdrențe pe vase“. Se uită pe fereastră și vede un jidănaș luptându-se cu câinii și strigând „zdrențe“! Atât i-a trebuit Românului. A și alergat în fuga mare să roage pe jupânul să-i spună ce scrie în scrisoarea lui.

Evreul se uită lung la scrisoare apoi privește omul de sus până jos și-i spune: Dta ai avut un frate. El s'a dus în Ungaria și a murit acolo. După el ți-a rămas o moștenire de 4000 lei. To poți duce să ridici banii dela Primăria din satul . . .

Atunci întrebă omul că oare cât l'ar costa drumul și pașaportul. Evreul îi spune că vreo 3000 lei.

Românașul nostru se supără și cade pe gânduri. Evreul profită de ocazie și îi face următoarea ofertă: Eu trebuie să merg pe acolo și dacă împarți banii în două cu mine, ți-i aduc acasă fără nici o cheltuială. Omul s'a învoit și a autorizat pe jupân să-i aducă bănișorii acasă. La trei zile a și primit în mână suma de 2000 lei.

La câteva săptămâni dela această întâmplare, omul primește o altă scrisoare în care i se cere să confirme primirea banilor. Ne mai putându-se duce la evreu, se duce la „Primărie“. Acolo se constată că averea ce i-o lăsase fratele lui era de 4000 pengöe și nu de 4000 lei, adică în bani de ai noștrii era de 120.000 lei, din cari el abia a primit 2000 lei, iar restul de 118.000 lei i-a dus evreul fără să-i mai găsească nimeni urma.

Și așa, neștiind omul carte, a rămas cu buzele umflate și cu punga goală“.

Acesta este exemplul, care se explică amănunțit celor prezenți, lăsându-i să tragă ei concluziile și îndemnându-i că dacă ei nu știu toți carte, cel puțin copiii lor să fie scutiți de acest mare neajuns, trimițându-i regulat la școală.

Carei, 15 Ianuarie 1936.

I. Știrbu.

UN CLASIC ROMÂN: GHEORGHE MURNU

Cioban, îmbătat de adâncile și tăcutele nopți ale sudului pline de sclipiri de stele, țăran cumiute, hrănit de sănătoasa sevă a pământului — leagăn al unei culturi străvechi, — poet, vrăjitor de cuvinte și imagini, supus vesel destinului, optimist ireconciliabil, fericit, luminat de clasicismul greco-roman dătător de echilibru spiritual, nivelator de prăpăstii de durere, crainic al unui popor viguros, sănătos, tânăr, plin de forța creației, bogat în posibilități, de afirmare, cu vaste orizonturi în ochi, cu sclipiri de inteligență pe față — iată poetul Murnu.

Smuls chiar munților — adăpost de turme și viață ome-nească — asvârlit dincoace de Danubiu, viața lui nu este o desrădăcinare, ci o transplantare, o continuare, o dedicație trecu-tului neuitat :

Doamne, când voiu adoimi
Și la sân mă vei primi,
Să mă culci la un izvor
Limpede, potolitor.

Și'n biserica tăcerii,
Culmea mângăierii,
Va începe dorul
Și păstorul
Turmele-aș mâna din șuer,
Codrii a vrăji din fluor.

(Doină).

În stil aduce bogatele resurse ale limbii țărănești din Pind și din țara de adopție; o fericită combinație de cuvinte origi-nale — pentru prima oară auzite, — îmbrățișate cu o dragoste nețărnumrită pentru sonoritatea și frumseța lor unică: smeadă, delnică, lainice, spelb, șad, sburl, etc.

Dealtfel Murnu este un mare măestru al folosirii cuvintelor: un fel de demiurg; Odissea și Iliada traduse așa cum le-a tradus el, stau ca neperitoare dovadă; o limbă aproape unică prin naturaletă și prosepetime.

În ce constă elasicismul lui Murnu? În echilibrul perfect dintre fondul și forma poeziei: seninătate optimistă la o formă sobră, simplă, clară; fatalismul interior și extern îndurat senin, într'un echilibru tot așa de perfect; viață pentru viață, efort pentru iubirea efortului, suferință pentru învingerea suferinței, cădere pentru o mai puternică tășnire spre înălțimi; — iubire nealterată a întregii naturi, fără cea mai mică umbră de decadență nesănătoasă, coruptă.

Poezia: „Cântec“, „Ad Se“, „Ideal“, „Tempus sculptor“ reprezintă idealul unui păgân clasic: ființa omenească este sie-și finalitate, ideal, — suferința cu toate negativele vieții, fericirea cu toate luminele vieții, sunt într'un echilibru complect, într'o mișcare circulară, veșnică, fără vreo ieșire în întunecimi de pedeapsă sau răsplată. Dinamismul optimist, distrugător, creator, atotbiruitor făurește ființe de talia visurilor lui Nietzsche și a epopeelor homerice:

„Laudă suflete al meu
Fapta supremului eu . . .
Volnic supune-te clipei supreme,
Nu păli suflete, nu te teme,
N'are bărbatul bociri și blesteme“.

(Ad Se).

O puternică dragoste față de natură — sufletul de cioban legat munților — cântată cu patimă în versuri simple, par'că create de geniul orb al naturii — șoptiri de izvoare, ca toată poezia poporană. Din elementele naturii țese scene de un tragism clasic: — „Inoptare“ — atât de sobru redat totul, dela descrierea cadrului până la tășnirea unei emoții dureroase, rosemnate.

Și prin subiecte Murnu este clasic: bucata „Țipar de aur“ amintește jocul naiadolor și a silfidelor, a nimfelor cu zeii mărilor; apoi „Poema antică“, „Urania“, „Vis aievea“ ar putea fi întitulate: „Rugăciunea lui Bacchus“:

Și soarele să-mi fie un delir
De albă, triumfală bucurie,
Să cad estatic, să admir.

Un val de pantoism inundă poezia: „Primăvara“, un dor de transformare, de circulație de viață, de comunicare cu puterea magică a naturii, de scaldare în veșnic renăscutele puteri ale lumii: numai un sănătos spirit greco-roman putea să simtă în acest fel.

În „Threnos“ sunt un șir de mătâni tragice : fiecare mătânie un vers și fiecare vers o durere și toată înșirarea o neogoiată plângere :

„Tot ce fuși odată
Mi pare mort,
Numai eu în mine
Te mai port“.

În poemele „Călina“, „Tudora“, „Marcu Celnicul“ și „Blahava“ Murnu a creat patru figuri clasice din viața macedo-română : figuri complete, vii, puternice prin viața lor proprie și prin semnificația lor. Toate par a fi desprinse din viață, scoase din versul poporan, smulse din mijlocul creației dumnezecești. Toate au ceva din eternitatea existenței, putând concura cu figuri din poezia poporană sau cu personajii din epopeele grecești : Călina — cu viața ei de moralitate înaltă, de jertfă eroică, de suferință zilnică, de așteptare chinuită amintește pe Penelopa lui Odysseus, — acelaș nimb eroic strălucește pe amândouă ; — Tudora nu mai puțin eroică, doar' mai tragică, mai întunecată par'că ; Marcu Celnicul reprezintă forța vitală, curajul, sănătatea morală, hotărîrea, jertfa ; Blahava figură unică în analele Pîndului, iar poema de o înălțime artistică, atinsă numai de capo d'opere ; — aici și-a concentrat poetul tot talentul.

Gheorghe Murnu este fiu al clasicismului, adânc pătruns de atmosfera lui sănătoasă, splendid luminat de un soare veșnic puternic, călăuzit de steaua etern călăuză pe marea plină cu valuri prăbușitoare. Pentru el omul trebuie să-și învingă destinul, să sdrobească piedeci, să disprețuiască totul ca Odysseus dealungul pribegirii pe ape — poetul mai ales :

„Căci pe frunte ți-e scris :
Ce-i iertat tuturor
Ție singur în veci nu se iartă . . .
Tu ești unsul ursitiei, deapururi călător,
Călăuză spre a cerului poartă,
Să fii cântecul gloriei, triumfător
Peste a lumilor soartă“ . (Ad Astra).

Poezia prin sănătatea ei, prin puterea ei vitală ancurează în partea cea mai adâncă a sufletului omenesc, acolo unde sunt închise puterile nealterate ale unui dor de viață, ale unei exuberanțe covârșitoare.

Acest clasicism păgân ne trebuie azi, ca să ne scoată din lăncezeală, din noroiul simțurilor deviate !

Alexandrina Dr. Halas.

CĂRȚI

— *Sate și dascăli* este titlul noului volum, ce apare în editura revistei noastre, din condeiul d-lui inspector general Gh. Tulbure, cunoscutul și binepreciatul publicist ardelean.

Potrivit programului nostru cultural și năzuințelor noastre de fiecare zi, am hotărît să punem în mâna învățătorului, pe lângă revistă, și broșuri bune de îndrumare și perfecționare profesională, precum și pentru lărgirea culturii generale.

Față de cele editate până în prezent, noul volum se prezintă într'o formă superioară, sub raport tehnic, dar mai ales ca o calitate indiscutabilă și valoare reală a fondului.

Volumul cuprinde un bogat și select mănunchiu de articole, din cari se desprind cugetări, reflectând aspecte din viața școlară; curiozitate de idei și frământările dascălimii din epoca noastră de după război. Articolele aceste sunt culese din diferite reviste profesionale. Ele nu reprezintă, decât o parte din contribuția autorului risipită prin revistele din Ardeal.

Contactul permanent și îndelungat al distinsului autor cu realitățile școlare din Ardeal spiritul său critic obiectiv, ajutat de o viziune clară, de o ținută pur literară, imprimă lucrării valoarea unei lecturi

savuroasă și plină de folos sufletesc pentru învățători, netezindu-le calea spinosă.

(d. m.)

— *Dr. Aurel Gociman* „România și revizionismul maghiar“ cu un material documentar foarte bogat, îmbrățișând întreaga problemă a propagandei revizioniste, care se duce în străinătate de dușmanii țării noastre. Lucrarea are 410 pagini și conține 65 clișee cu reproduceri din cele mai interesante din materialul de propagandă revizionist, prefața ei fiind scrisă de dl Stelian Popescu, directorul ziarului „Universul“, Președintele Ligii Antirevizioniste Române.

Prin amploarea și prin documentarea sa serioasă, lucrarea îmbrățișează problema revizionismului maghiar sub toate aspectele ei.

Pe lângă faptul că lucrarea constituie până azi singura carte românească din care cititorul se poate documenta cu privire la problema revizionismului maghiar, ea dă indicații documentate cu privire la lipsa de temei a argumentelor ungurești și răspunde pe bază de studii serioase afirmațiilor maghiare, pe temeiul cărora dușmanii noștri ar vrea să pună stăpânire din nou pe pământul Ardealului și Banatului.

Cum problema revizionismu-

lui maghiar, prin propaganda neîncetată care se face împotriva țării noastre de dușmani este mereu actuală, se impune ca opinia publică românească să fie cât mai bine documentată în această privință și cred că lucrarea „România și revizionismul maghiar” satisface foarte bine acest scop.

În afară de faptul că lucrarea documentează perfect pe cititor cu privire la problema revizionismului, ea este în același timp un bun mijloc de propagandă antirevizionistă fiind primită în mod foarte călduros și recomandată de Liga Antirevizionistă Română.

Problema atât de importantă ce-o tratează, pretinde să nu lipsească din mâna nici unui învățător.

Prețul 100 lei. Comanda se poate face și prin revista noastră.

— *Abisinia* (impresii de călătorie) Mihai Tican Rumano. Edit. „Cartea Românească”, București. În timpul din urmă s'a scris foarte mult despre prea îndepărtatul Imperiu Etiopian, deși prea puțini sunt aceia, cari într'adevăr și-au îndreptat pasul spre locurile unde odinioară stăpânea, strălucita în frumusețe, Regina din Saba.

O fericită excepție face d. Mihai Tican Rumano, cunoscut prin numeroase cărți de călătorie, care rechemat de „vraja Continentului Negru” și-a aventurat pași, prin imperiul credinciosului ortodox: Heile Selasie I. împăratul Abisinieii.

Într'adevăr nici o țară poate, nu prezintă mai multe variate curiozități, ca această Abisinie, dela peisagii minunate până la întreagă gama florei și faunei terestre. Locuitorii creștini ortodocși prin excelență a căror preoți mai dansează înaintea altarului cântând psalmi de a lui David, sunt o amestecătură babilonică de limbi și rase.

Abisinia este un colț de bizar cum se exprimă d. Radu R. Rosetti în prefață.

D. Mihai Tican Rumano înregistrează totul cu un ochiu de observator căruia nimic nu-i scapă și reintors în țara publică acest bogat material în cel de al 9-lea volum al Domniei Sale consacrat în întregime Abisinieii. Editura „Cartea Românească” 270 pag. 75 lei.

Vasile Farcaș.

— *Fapturi și năstimirii*, mituri și legende de M. Lungianu (Editura Curierul Judiciar Buc. 1936, pag. 144, Lei 40).

O nouă lucrare a vigurosului scriitor Mihail Lungianu de 2 ori premiat de Academia Română, e un eveniment literar pentru întreaga nație.

Volumul „Fapturi și năstimirii”, apărut de sârbători, în editura „Curierul Judiciar” din București, Str. Artei 5 și aflat de vânzare la toate librăriile din țară, e menit să facă însă epocă.

Rostul lui e nu numai să pătrundă în straturile cele mai adânci ale populației ci și să treacă hotercele țării, ducând în toate colțurile lumii expre-

siunea geniului românesc, adâncimea credințelor și mă-sura puterii lui de creație.

În șaptesprezece mituri și legende, scrise într-o limbă curată, poetică, bogată și plină de farmec, se dă întreaga imaginație a poporului nostru în privința formării lumii, a ivirii și sortirii anumitor animale și flori și a marilor împrejurări ale omenirii, ca nașterea și răstignirea Mântuitorului.

Dela copilul de 10 ani, până la omul în vârstă și dela cel care pricepe puțin buchile, până la specialiști și savanți, volumul acesta prezintă deosebit interes, purtând în el o adevărată comoară de folklor, de splendidă morală și de frumoasă formă.

Are 144 pag. și costă 44 Lei.

— *Ajută-te singur!*... (self-he'p) de S. Smiles, în traducerea cunoscutului scriitor și om de cultură, Al. Lascarov-Moldovanu.

Consider inutilă orice recomandare a acestei lucrări epocale, deoarece educatorii cunosc bine drumul, pe care ea l-a făcut în lumea întreagă. S'a zis cu drept cuvânt, că ea este o „Evanghelie laică”, trebuitoare tuturor celor ce caută calea perfecționării morale — și o întărire cât mai deplină pentru preîntâmpinarea încercărilor vi-eții.

Din toate părțile se ridică glasuri de îngrijorari pentru viitorul tinerimii noastre — și se cer cărți bune pentru ea,

care să stea în ajutorul părinților, profesorilor și pedagogilor.

Iată o carte bună!... Iată cartea, care trebuie tinerimii noastre. Ea constituie o lectură plăcută, reconfortantă și optimistă.

Cartea se găsește de vânzare la toate librăriile din țară. Se pot da comenzi directe la Editura „Cugetarea”, care va acorda un rabat de 20% la cel puțin 10 exemplare.

— I. Simionescu: Calendarul gospodarilor din sate și orașe pe 1930 (al 16-lea dela apariție). Edit. Cartea Românească, București. Prețul 30 lei.

Calendarul acesta este o adevărată enciclopedie de învățătură folositoare oricărui cititor.

Pe lângă partea calendaristică ni se dau la capitolul: „Despre neam și țară” o mulțime de îndrumări folositoare, descrieri prețioase.

Calendarul este ilustrat bogat, nu numai cu frumoase portrete ale Familiei Regale, ale scriitorilor și oamenilor de seamă ci și cu obiecte de frumoasă artă populară.

Acest calendar lucrat în fiecare an cu atâta grijă de unul dintre cei mai distinși cărturari ai neamului nostru, Dl Prof. I. Simionescu, merită să se găsească în fiecare familie de învățător, să fie răspândit în cât mai multe case de săteni. El este un adevărat prieten și pentru zile bune și pentru zile grele. C. I.

CRONICĂ - INFORMAȚIUNI

— Tuturor cititorilor și prietinelor noștri le aducem, în noul an, sincere urări de bine, spor la muncă și multă SĂNĂTATE!

— **Dela Asociația Generală a Învățătorilor.** În urma intervențiilor făcute la Minister, asociația comunică colegilor următoarele:

1. Ministerul Instrucției va alcătui bugetul astiel ca să cuprindă gradațiile, sporurile pentru definitivat și înaintare și salariul de titulari a celor numiți în toamnă. D. ministru al instrucției va stărui ca el să fie aprobat în întregime.

Asociația, la rândul ei, va face toate intervențiile la factorii hotărâtori pentru ca să nu se mai știrbească iarăși drepturile cuvenite învățătorilor.

Acțiunea ce vom desfășura va fi în raport cu rezultatul acestor intervenții.

Colegii să aștepte deci hotărârile conducerii centrale, fiind gata a răspunde la orice chemare a sa.

2. Nu s'a luat încă nici o hotărâre în privința încadrării corpului didactic în proiectul de armonizare a salariilor la care lucrează o comisie instituită în acest scop.

3. Examenul de definitivat și cel de înaintare la gr. II, din primăvara curentă, se vor ține în termenul legal și se vor anunța la timp.

La examenul de definitivat vor fi admiși numai cei cari

au trei ani împliniți cu titlu provizoriu și cei respinși la examenul din urmă — afară de cei căzuți și a treia oară.

Atât pentru examenul de definitivat, cât și pentru cel de înaintare, se vor cere condițiile din actuala lege numai dela Iulie 1934 încoace — de când s'a promulgat legea — iar pentru timpul anterior din stagiu, condițiile din legea veche.

— **Ministerul Instrucțiunii** a cerut serviciilor locale de învățământ să întocmească de urgență tablouri cu învățătorii din regiunile respective cari au căzut de 3 ori la examenul de definitivat sau au lipsit nemotivat de 3 ori dela acest examen spre a fi îndepărtați din învățământ.

— **Culegeri de folklor.** Cu 1 Ianuarie 1936 pe lângă revista „Izvoarașul”, în Bistrița-Mehedinți, a luat ființă sub conducerea Pr. Gh. N. Dumitrescu-Bistrița, o arhivă pentru folklor cu material ce se va aduna din întreaga țară și ținuturile locuite de Români de peste hotare, un muzeu etnografic pentru județul Mehedinți și o arhivă fonogramică de muzică poporană cu culegeri la fonograf din toate

colțurile locuite de Români.

Arhiva și revista avându-și tipografie proprie, înființată încă din 1930, va începe tipărirea unei serii de lucrări de muzică și folklor în general și sprijinirea alcătuirii de monografii pentru fiecare sătuleț din jud. Mehedinți, urmărindu-se facerea unei monografii generale a județului.

În acest scop se înstitue deocamdată premii în valoare de 15.000 lei pentru strângere de folklor, orânduite astfel:

1. 2000 lei (divizibil) și 10 abonamente „Izvorașul” gratuit pentru cea mai bună colecție de folklor muzical din țară: doine, cântece, jocuri, bocete, colinde, cântece de stea, cel puțin 40 bucăți.

2. 2000 lei (divizibil) și 10 abonamente la „Izvorașul” pentru culegeri de folklor literar de genurile: Basme, povestiri, legende, snoave și glume, doine, chiuituri, descântece, ghicitori, jocuri pentru copii și divers material, fără credințe, datine și superstiții.

3. 2000 lei (divizibil) și 10 abonamente gratuit la „Izvorașul” pentru culegeri de datine, obiceiuri la Nașterea Domnului, la înviere, precum și la celelalte sărbători de peste an.

4. 2000 lei (divizibil) și 10 abonamente gratuit la „Izvorașul” pentru credințe, datine, obiceiuri, superstiții la botezuri, la nunți și înmormântări precum și la alte ocaziuni de bucurie sau durere din viața poporului.

5. 2000 lei (divizibil) și 10

abonamente „Izvorașul” gratuit pentru cea mai bogată și mai variată colecție de cusături naționale, alesături, covoare, etc., cusute pe pânză sau desenate pe hârtie milimetrică.

Materialul cules în manuscris se va trimite până la 1 Martie a. c.

Se va avea în vedere ca materialul trimis să fie cules din popor fără vreo schimbare sau adăogire și fără a fi luat din cărți; să fie scris numai pe o parte a hârtiei și selecționat pe genuri. (De ex. să nu fie la un loc o ghicitoare cu o doină, etc).

Fiecare bucată culeasă va fi însoțită de numele culegătorului, arătarea localității (satul, județul) de unde s'a cules, timpul (luna, ziua, anul), când s'a cules, dela cine s'a cules, știe sau nu carte, ocupația, vârsta, dela cine știe, a învățat, auzit, văzut cele ce se culeg cu datele de mai sus.

Materialul cules se trimite pe adresa: Arhiva și revista de folklor „Izvorașul”, Bistrița Mehedinți, of. T.-Severin, de unde se poate obține și orice lămurire.

— **Reproducem** din „Universul” notița dlui Adrian Măniu, fiind de mare actualitate:

„Un învățător. Foaia bănețeană „Fruncea”, reproduce, după publicația „Poporul Românesc”, cele scrise de un inspector al învățământului, despre gospodăria unui învățător din Banat:

„In grajdul curat două vaci elvețiene care dau zilnic 35 kg. lapte, din care parte ține pentru nevoile casei, iar mai bine de jumătate vinde cu 7 lei kg. In cocina sistematică 3 scroafe de rasă. In curtea paserilor: găște, rațe, găini, curci își aveau cotețe osebite. Ți-era mai mare drag să le privești.

Venitul acestui învățător: Dela vaci vinde lapte de 5 mii lei lunar. Vinde purcei de 1500, din ouă și pui mai desface de 1200 Deci gospodăria pe lângă că îi dă hrană din belșug lui și familiei lui, îi mai aduce aproape 8000 de lei pe lună.

Cât pământ are acest învățător gospodar în ceasurile când nu are catedră? Răspuns: 6 pogoane — adică 3 hectare.

Pe 2 pogoane pune lucernă pentru nutrețul vitelor, pe un pogon și jumătate pune cartofi și sfeclă pentru hrana godacilor. O jumătate pogon a sădit-o cu pomi roditori și vișă de vie, iar pe un pogon seamănă grâul pentru pâinea de casă.

Nu știu câți dintre noi putem spune că avem o astfel de gospodărie, încheie dl inspector arătarea lui”.

Am vrea ca această arătare să preocupe pe oamenii de omenie mai mult decât senzaționalele amănunte din faptele diverse judiciare sau politice. Am vrea să avem în toată țara învățători gospodari, care să-și înfrățească din cumințenie munca și belșugul.

In câte alte sate, arătarea inspectorului școlar pare poveste? *Adrian Maniu”.*

— **Examenul de definitiv al învățătorilor.** Ministerul Instrucțiunii pune în vedere învățătorilor cari sunt obligați să se prezinte la examenul de definitivat, să înainteze cereri de înscriere la acest examen, prin revizorate, la serviciile locale de învățământ cari vor întocmi tablouri și le vor înainta președinților comisiilor examinatoare.

In aceste tablouri vor fi trecuți toți învățătorii și învățătoarele dela grădinile de copii, cari, la 15 Martie 1936 au implinit 3 ani de funcționare efectivă cu titlu provizoriu. Se vor trece în tablouri și învățătorii și învățătoarele cari au fost respinși de 2 ori la acest examen sau nu s'au prezentat, nemotivat, de 2 ori.

Învățătorii respinși de 3 ori nu mai au drept să se prezinte.

Acei cari nici la al treilea examen nu vor obține media 7, sau vor absenta de trei ori nemotivat, încetează de a mai face parte din corpul didactic.

Vor fi înscriși numai candidații cari îndeplinesc condițiile vechei legi (1924) pentru primii doi ani de funcționare în învățământ și cele ale noiei legi (1934) pentru ultimul an de funcționare.

Examenul se va ține în Mai. Data începerii și centrele în cari se va ține, vor fi anunțate ulterior.

Buletinul Revizoratului Școlar al Jud. Sălaj

Circularele se vor înregistra imediat, comunica tuturor membrilor corpului didactic și executa întocmai.)

No. 6.294—1935.

CONFEȚIONAREA „CĂRȚII DE AUR“ PENTRU ȘCOLILE NOU CONSTRUITE

Domnule Director,

Avem onoare a Vă încunoștința, că în vederea încurajării lucrărilor de construcții școlare, pentru stimularea energiilor și pentru ca adevărul asupra muncii prestată, asupra străduințelor celor ce iubesc cultura, să poată rămânea ca o pildă vie pentru generațiile viitoare, am confeționat câte o „*Carte de aur*“ pentru fiecare școală nou construită.

Insemnătatea „Cărții de aur“ o știe fiecare *intelectual*, de aceea ne credem *dispensați* de a descrie. Nu tot așa este pentru țărănime, căreia i se va arăta, că în această carte se vor înscrie toate inițiativele, toate faptele și toate contribuțiile, fie în bani, fie lucru în natură, ca astfel copiii de țărani să poată citi în această carte, că în ce măsură părinții lor au contribuit la ridicarea școlii și în ce măsură au contribuit la marea operă de educație a păturei țărănești.

Deci se va căuta, ca și prin această carte să se determine țărănimea a munci pentru școală, a-și da cu bucurie obolul său pentru înălțarea edificiului culturii din fiecare comună.

Pentru ca adevărul să rămână nealterat și pentru ca nimic să nu vă scape, din ceia ce trebuie să cuprindă această carte, am întocmit normele de mai jos, după care vă veți călăuzi în alcătuirea istoriei școlii nou construite :

1. În fiecare comună se va constitui o comisiune compusă din : directorul școlar, notar, preot și primar. Președintele comisiei se va alege din sânul acestor membri.

Membrii vor lucra în deplină solidaritate, astfel că toate deosebirile de vederi să dispară în fața adevărului și a situației reale. În cazul când totuși anumite deosebiri de vederi nu s'ar putea pune de acord, comisiunea se va complecta cu o a cincea persoană, numai pentru punctul în discuție.

2. În prima pagină (în chenar) se va înscrie numele celor din inițiativă și cu ajutorul cărora s'a odificat școala. Formula va fi :

Ridicatu-s'a această școală în anul

Sub glorioasa Domnie a M. S. Regelui Carol II.

Ministru al Instrucțiunii publice

Prefect al județului.

Inspector școlar de circumscripție

Revizor școlar județean

Primpretor a plășii

Urmează apoi numele *directorului școlar, notar, preot, primar și membrii comitetului de construcție, în cazul când a funcționat acest comitet*. Alte nume nu vor fi trecute în această pagină.

Ordinea în care se vor înscrie aceste persoane se va hotărî de acest oficiu, după ce ne veți înainta un tablou cu numele lor.

3. Procesul-verbal al conferinței de plasă din 9 Februarie 1935, prin care s'au hotărît edificările școlilor, sub titlul de: *Primul act în legătură cu construcțiile școlare*.

4. Un memoriu, rezumat, în care să se arate modul cum s'a pus la cale; cum au decurs lucrările de edificare și anume:

a) Când și unde s'a stabilit edificarea școlii, se vor arăta cele hotărîte în conferința de plasă din 9 Februarie 1935, se vor arăta orice alte informațiuni, privind punerea la cale a construcției;

b) Se va arăta în scurt rezumat ordinele superioare primite: numele autorității (Prefectură, Revizorat și Pretură) data și numărul;

c) Se va arăta ce fonduri existau la data când s'a hotărît edificarea;

d) Numele celor ce au pus la cale edificarea (învățător, notar, primar etc.), cum au acționat și cum le-au fost primite sfaturile de populație;

e) Cum s'a hotărît edificarea? se va arăta amănunte din ședințele consiliului comunal, comitetelor școlare, actul prin care s'a hotărît, data și numele persoanelor, cari au luat parte la aceste ședințe. Cum s'a hotărît să se edifice? prin prestație, în natură, cu bani etc.;

f) Cum s'au început lucrările și data? Se vor arăta primele lucrări: tăeri de lemne, confecționare de cărămidă, etc. și cum au decurs lucrările până la sfârșitul anului.

Se va arăta data când s'a început predarea în noul local.

g) Ce piedeci a-ți avut de întâmpinat? (lipsă de teren, material de construcție, bani, etc.);

h) Ce sume au fost procurate și puse la dispoziție de primărie? Ce sume s'au primit, ca ajutoare și dela cine? (data, suma și numele autorității). Se va arăta și numele celor ce au înlesnit primirea acestor ajutoare;

i) Cum sa procedat la procurarea materialului de construcție și de unde s'a procurat?

Costul fiecărui fel de material și numele furnizorului.

j) Numele maștrilor, cari au executat lucrările de construcție și costul acestor lucrări ;

k) Numele și calitatea celor ce au inspectat lucrările de construcție în cursul anului, constatările făcute sau măsurile luate ;

l) Se vor arăta orice alte informațiuni în legătură cu edificarea localului.

5. Se vor copia toate actele făcute în legătură cu construirea școlii începându-se cu procesele-verbale ale consiliilor comunale, în cari s'a hotărât edificarea ; contractele încheiate cu antreprenorii sau măștri, etc. în ordinea, în care aceasta s'an făcut.

6. Se va scrie o listă cu numele tuturor locuitorilor, cari au lucrat benevol : numărul zilelor prestate cu palmele și cu caro. În altă listă se va trece numele celor ce au făcut donații în sume de bani, sau materiale : suma sau valoarea materialelor.

7. Se va înscrie textul procesului-verbal de recepționarea localului ; apoi se va arăta cum au decurs festivitățile de inaugurare ; participarea persoanelor mai marcante, etc.

După terminarea fiecărui local de școală nou construit i se va da un nume, acela al unei persoane istorice, literare sau politice ; pentru aceste din urmă dintre persoanele, cari nu sunt în viață.

Lista de numele persoanei propusă va fi valabilă numai după aprobarea de către Revizorul Școlar.

Botezul școlii se va face prin dresarea unui proces-verbal de membrii comitetului școlar și se va face cu o solemnitate ocazională.

9. Datele și textul actelor ce se vor redacta, vor fi exacte și autentice ; vor fi scrise cu o ortografie și caligrafie îngrijită ; se va putea angaja un scriitor cu scris frumos. — Actele vor fi redactate clar și să cuprindă toate elementele necesare. Dacă în actele inițiale se vor constata erori sau lipsuri, ele se vor corecta și eventual completa. În aceste acte nu se va putea aduce o jignire nimănui ; exemplele rele ce ar fi fost date de anumiți locuitori, nu se vor aminti.

10. Fiecare act înscris va avea un titlu, ca de ex. „Procesul-verbal al consiliului comunal, în care s'a hotărât edificarea școlii“ etc., scris cu litere mai vizibile și cu o formă estetică pe pagini.

11. În cazul când din lipsă de succesiune a evenimentelor, nu s'ar putea înscrie *anumite acte, sau nu s'ar putea descrie anumite realizări* ; la acest punct se va întrerupe înscrierea în cartea de aur, iar actele sau evenimentele următoare se vor scrie pe o simplă hârtie urmând a se relua introducerea în cartea de aur, dupăce actele sau evenimentele incomplete au fost completate.

12. La sfârșitul descrierilor în forma de mai sus, se va face o monografie a școlii, care va cuprinde următoarele :

a) O situație topografică a comunei; se va putea face un scurt istoric a comunei; numărul locuitorilor, originea etnică (se va arăta numărul locuitorilor pe origine etnică) religia, starea materială și principala ocupație;

b) De când datează învățământul în limba română? care este istoricul școlii în comună? cine a susținut școala până la unire? caracterul școlii; (de Stat, confesională). Ce edificiu au fost? descrierea rezumată, din ce material a fost confecționată? dacă a fost corespunzătoare, solidă, sănătoasă etc. Ce învățători s'au perindat la școală? Ce activitate școlară s'a desfășurat până la unire?

Numărul elevilor înscriși și celor absolvenți în intervalul 1910—1920 și 1920—1935 ;

c) Câți știutori de carte și câți analfabeți au fost în comună în 1919 și câți au rămas fără carte dela acea dată?

d) Numărul analfabeților și numărul știutorilor de carte la data întocmirii monografiei;

e) Se vor arăta toate înfăptuirile școlii: serbări, conferințe, cooperative, pomărie etc.;

f) Orice alte date, pe cari le veți avea la îndemână și pe cari le veți putea culege din acte și documente.

Monografia se va alcătui servindu-se de acte și date culese din arhiva școlii, bisericeii primăriei sau din amintirile bătrânilor, Monografia va fi autentică și fără părtinire sau neglijare intenționată.

După încheerea acestor acte în cartea de aur se vor nota evenimente școlare mai însemnate. Și cu ocaziunea vizitelor ce s'ar face la școli de Ministru, Episcop sau alte persoane mai de seamă, li se va pune să semneze în carte.

Semnăturile din josul actelor în carte, se va putea face în original de persoanele semnatare în cazul când acelea ar fi în viață sau s'ar putea deplasa în comună. În alte împrejurări se va semna cu „ss“.

Ca închiere vi se pune în vedere a pune multă grijă în întocmirea exactă și cât mai în grabă a lucrărilor de mai sus.

No. 6872—1935. **Ora străjerilor la radio.** Din înaltul indemn al Majestații Sale Regelui, Marele străjer al țării, Oficiul de educație al Tineretului Român, organizând ora săptămânală a străjerilor la radio, în fiecare Sâmbătă ora 16—17, punem în vedere tuturor școlilor înzestrate cu aparate de radio să audieze elevii regulat aceasta oră.

No. 7199—1935. **Organizarea pompierilor la sate.** Domnii învățători sunt învintați a da concursul organelor comunale administrative pentru organizarea pompierilor la sate.

No. 163—1936. **Lucru manual în școala primară.** Comunicăm spre strictă executare ord. Ministerului No. 217648—1935: Intrucât foarte mulți învățători bărbați nu practică lucrul manual, așa cum ar trebui, vă rugăm să atrageți atenția învățătorilor dela școalele primare rurale că, obiectul lucrului manual, este tot atât de important iar obiectele realizate cu elevii școliei să le păstreze până la finele anului. Director General, Al. Voinescu. Șeful serviciului, F. Theodorescu.

No. 266—1936. **Scrierile d-lui Mihail Lungianu.** On. Minister al Instrucțiunii Publice cu ordinul No. 223482—1935 dispune: Avem onoare a repeta ordinul nostru No. 61 din 28 Ianuarie 1922, pin care v'am recomandat pentru bibliotecile școlilor scrierile literare ale dlui Mihail Lungianu: „In sărbători“, „Zile senine“, „Insăilări“, și „Clabă și robot“, primele trei premiate de Academia Română, în anii 1914 și 1921, și vă rugăm a dispune, ca să fie procurate, din Fondul comitetelor școlare, servind la citit elevilor, cât și pentru premii și șezători. p. Director, Al. Voinescu. Șeful serviciului, T. Theodorescu.

No. 471—1936. **Admitere la examenul de definitivat.** Aducem la cunoștința candidaților la examenul de definitivat care urmează să se țină în acest an, (învățătorii cari la data de 15 Martie 1936 au serviți în învățământ 3 ani efectiv cu titlu provizoriu precum și acei cari au fost respinși de 2 ori la acest examen) că nu vor putea fi înscriși la examen dacă nu vor îndeplini din literă în literă condițiunile cuprinse la art. 118 din legea învățământului primar.

Zălau, la 24 Octomvrie 1935.

Revizor școlar,
D. Itea.

Comitetul școlar al județului Sălaj.

Nr. 110—1936.

Zălau, la 29 Ian. 1936.

CIRCULARĂ

Tuturor Comitetelor școlare din județ.

În conformitate cu dispozițiunile legii și Regulamentului pentru punerea în aplicare a Legii Comitetelor școlare, invităm toate Comitetele școlare din județ să facă pregătirile necesare pentru întocmirea bugetelor pe exercițiul 1936—1937 și a Conturilor de gestiune pe exercițiul 1935—1936.

Bugetul școlii se va întocmi în armonie și colaborare cu Consiliul Comunal spre a se putea evita astfel neplăcerile din trecut, când în bugetul școlii se prevedea o anumită sumă, iar în bugetul comunei alta, cu mult mai mică.

De asemenea la întocmirea bugetelor se va avea în vedere spiritul de economie, trecându-se în buget numai cheltuelile strict necesare unei bune funcționări a școlii astfel, ca bugetul școlii odată întocmit să nu se mai poată discuta, având temelie reală.

În bugetele Comitetelor școlare se va prevedea:

1. Suma de 260 lei pentru plata inventarelor.
2. Școlile cu un post vor prevedea suma de lei 325, iar cele cu mai multe posturi suma de lei 850, pentru material didactic (material intuitiv pentru Geografie Ord. Nr. 10.531—1933).

Totodată Domnii Secretari ai Comitetelor sunt invitați a ne înainta cel mai târziu până la **data de 28 Februarie 1936**, un Tablou, cuprinzând:

1. Suma necesară pentru întreținerea școlii pe exercițiul 1936—1937.
2. Suma necesară pentru construcția localului școlar, sau reparația acestuia.
3. Suma restantă ce au față de Comitetul Școlar Județean din subvenția de 15%.

După aceasta dată nu se admite nici o întârziere, cunoscând că și noi trebuie să întocmim tablouri pentru a putea interveni din timp la prefectură.

Prefect-Președinte,
Dr. Mihail Gurzău.

Rev. școlar-Secretar,
Dumitru Ilea.

PROCES-VERBAL

Dresat azi, la 18 Noemvrie 1935, în adunarea generală a învățătoarelor de școli de copii mici din județul Sălaj, ținută în localul școlii copii mici din comuna Valea lui Mihai.

De față sunt D-șoara Eugenia Ungur președintă, Felicia Oltean secretară, D-nele și D-șoarele: Cornelia Bude, Alexandrina Halas, Margareta Csengeri, Maria Radu, Angela Cucuta, Flonta Valeria, Maria Tașiedan, Gabriela Perva, Ana Șimonca, Elena Chereji, Viorica Trifu, Margareta Lazar, Aurelia Solomon, Elena Cadar, Terezia Erdei, Luiza Șimon, Ludovica Pop, Emilia Mantz, Margareta Turdean, Ida Lukovitz, Ana Feldrihan, Elena Oșian, Emilia Filep, Elisa Holzinger, E. Floca, Terezia Winkler, Serena Fetscher, Terezia Jeck, Maria Popa, Veronica Pop, Elisabeta Ardelean, inv. la școlile de copii mici.

Ședința este onorată de prezența Dlui Șef Revizor D. Ilea Dl Gavril Hoblea, ca reprezentant al Asociației învățătorilor din județul Sălaj și alți învățători și învățătoare din loc și jur.

1. Deschiderea ședinței de către D-șoara Eugenia Ungur, salutând pe cei de față.

2. Lecția practică Modelaj: Pisicuța, ținută de D-na Veronica Pop, învățătoare la școala de copii mici din Valea lui Mihai.

La critica lecției iau parte D-șoara Felicia Oltean și D-na Alexandrina Halas.

Se declară de f. bună.

3. Urmează programul executat de elevii școlii de copii mici de sub conducerea D-nei Maria Popa, constând din următoarele puncte: 1. Precupețele, dialog. 2. Eroii decl. 3. Dans ciobănașul. 4. „Pâine cu unt“ decl. 5. „Eu te văd“, joc. 6. „Torta de ziua Tatei“ (dialog). 7. Dans național.

A fost un program bine executat mulțumind publicul.

4. Metoda Montessori conferință luată de D-șoara Felicia Oltean; lucrarea tratează pe larg toată metoda Montessoriană, care pleacă dela principiul, că nu noi creștem pe copil, ci ființa o-menească se educă singură, deci trebuie să-i creiem un mediu în care copilul să se desvolte singur și liber, însă sub supravegherea educatoarei. Arată apoi organizarea caselor de bambini din Roma, de sub conducerea D-nei Montessori și procedeele întrebuintate pentru desvoltarea simțurilor în aceste școli.

5. Urmează conferința: „Materialul didactic în școala de copii mici“ ținută de D-na Alexandrina Halas, care descrie noul material didactic întrebuintat în școala de copii mici. Mat. Dle-rolly, Mat. Montessori și Marbie, o combinație de mat, Montessorian și decrolyan. Arată apoi cum ar putea fiecare conducătoare să-și confecționeze singură material didactic,

6. Dl Șef revizor ia cuvântul, mulțumind conferențierilor. Apoi D-sa dă unele îndrumări pentru pregătirea conferințelor în viitor.

7. D-șoara Eugenia Ungur citește darea de seamă asupra activității de 3 ani a Asociației.

8. Raportul casierei citit de D-ra Ungur, din care reese, că s'a încasat în total 900 Lei, din care s'a cheltuit 685 Lei, iar restul se găsește la casieră.

Se ia la cunoștință.

9. Dl Șef Revizor îndeamnă învățătoarele la o muncă intensă bazată pe idealism, iubire de neam și țară.

10. Dl G. Hoblea, ca delegat al Asoc. învățătorilor din jud. Sălaj spune cum trebuie să muncească alături aceasta două asociații pentru a prospera înspre bine.

Arată apoi rolul înv. de copii mici și a înv. de școli primare, cari trebuie să lucreze mână în mână pentru ridicarea poporului și a școlii românești.

11. D-na Șimonca înv. la școala de copii mici Nr. 3. din Carei dă o frumoasă dare de seamă asupra cursului de perfecționare ținut în luna Iulie la Cernăuți sub conducerea Dș. Inspector Paraschivescu. D-sa arată tot materialul didactic confecționat la acest curs, dă apoi unele îndrumări pentru confecționarea lui. Dă apoi tablouri și teste pentru complectarea fișelor individuale.

I se aduc mulțumiri.

12. Dș. Eugenia Ungur, aduce la cunoștință demisia comitetului, fiind ales numai pe 3 ani și propune alegerea unui comitet dintre colege, pentru a trece fiecare prin conducerea acestei asociații.

Adunarea generală relege cu unanimitate vechiul Comitet. D-na Perva din Tășnad este aleasă casieră în locul D-nei E. Truțașiu, care a trecut în înv. primar, iar în locul D-nei A. Ionel, care asemenea e în înv. primar, se alege, ca cenzoră D-na A. Halas.

13. Diverse propuneri pentru îmbunătățirea înv. școlilor de copii mici, făcute de D-na A. Halas Jibou și D-na Oșian Carei.

Adunarea generală fixează pentru adunările viitoare centrele Șimleu, Zălau și Carei.

Nfiind alte agende ședința se ridică.

D. c. m. s.

Președintă,
E. UNGUR.

Secretară,
T. OLTEAN.

Circulară

Către d-nii învățători din jud. Sălaj

Atragem atențiunea dlor colegi din cuprinsul acestui județ asupra Circularii No. 59—1935 a Asociației Învățătorilor din jud. Ciuc, și-i rugăm ca să binevoiască, în interesul propriu, a răspunde acestei Circulari pe care o publicăm în întregime.

„Asociația Învățătorilor din jud. Ciuc. — No. 59—1935.

Domnule Coleg,

Avem onoare a Vă anexa aci alăturdt tabla de materii a volumului „*Celecție de coruri, recitări și conferințe*“ pentru uzul cercurilor culturale.

Aceasta lucrare este sub tipar și va putea fi expediată abonaților imediat ce vom putea-o ridica dela tipografie.

Intrucât Asociația noastră nu dispune de toate fondurile necesare, Vă rugăm a ne asigura desfacerea unui cât mai mare număr de exemplare.

Costul unui exemplar 30 (treizeci) Lei pentru învățătorii cari se va înscrie pentru cumpărare cu anticipație. Am dori ca să putem conta la Secția Dvs. pentru desfacerea unui număr de aproximativ 200 exemplare. In cazul când Asociația Dvs. preia comanda în întregime, prețul unui exemplar se reduce la 25 Lei.

In așteptarea răspunsului Dvs. Vă rugăm a primi și mulțumirile noastre. Lucrarea se editează de Asociație și va fi tipărită în condițiunile tehnice cele mai bune.

Președinte, ss. Vasile Chele, Secretar, ss. V. Roșca. Onor. Asoc. Inv. din jud. Sălaj“.

* * *

Ca să putem face comanda, care ni-se așteaptă, rugăm răspunsul neîntârziat al tuturor cari doresc să aibă această broșură binevenită, care cuprinde :

- Partea I. Cântece, pe 2 voci (11 coruri).
- „ II. Cântece naționale, pe 3 voci (16 coruri).
- „ III. Colinde, pe 3 voci (14 coruri).
- „ IV. Cântece populare, pe 3 voci (27 coruri).
- „ V. Recitări (50 diferite poezii).
- „ VI. Conferințe (pentru diferite ocaziuni).

Șimleu, la 17 Ianuarie 1936.

Președinte, *Simion Oros.*

◆ POȘTA REDACȚIEI ◆

1. *Dnei L. Gr. în C.* Suntem de perfect acord cu cele scrise de dv. în articolul »Patima frivolă« în care arătați efectele dăunătoare în câmpul educației ale »femeilor fumătoare« mai ales cele produse de »mame și învățătoare«. Totuși nu-l putem publica. Cazul e prea grav să-l așternem pe hârtie. Noi am interzis învățătoarelor practicarea în public al acestui viciu, prin circulară publicată în coloanele revistei. Dacă, cu toate aceste, nu se sfiesc să fumeze, chiar între pereții școalei, la ședințe profesionale și »cercuri culturale«, înseamnă că avem de-a face cu ființe bolnave, iresponsabile, cari nu mai au nimic comun cu datoriile impuse unei femei ca mamă și mai ales »învățătoare«. E un simptom destul de îngrijorător, căci suntem siliți să le categorizăm între femeile »excentrice, din cercurile aristocratice, sau a celor bolnave, sau a celor cu moravuri ușoare« cum se caracterizau de opinia publică femeile fumătoare acum 20—25 ani. În fond și astăzi așa le privește lumea și sunt în contradicție flagrantă cu principiile elementare educative; »modestia, iubirea de mamă, de curățenie, cruțare, iubire de sine și alții etc. cum spuneți dv. Și noi zicem cu cuvintele lui Voltaire că »munca scutește pe om de trei rele: plictiseala, viciul și sărăcia« cari »poartă cu ele distrugerea fizică și morală«. Vom încerca să eliminăm aceasta patimă rușinoasă din corpul învățătoarelor.

2. *Dșoarei D. Al. F. în B.* Poezia »Moș Crăciun« este o versificație bine reușită. Păcat că nu e de actualitate și astfel nu o putem publica. Trimiteți altceva, căci aveți condei bun.

3 *Dlui G. I. în C.* Vă mulțumim pentru articolul trimis și publicăm cu plăcere articole din domeniul educației fizice.

4. *Dr. N. C.* Articolele trimise le-am primit abia acum câteva zile. Nu mi le-au dat dela Revizorat. Te rog scuză deci că am întârziat cu publicarea. Al doilea în nrul viitor. Pentru ca să nu se mai repete astfel de cazuri, am luat dispoziții să primesc eu corespondența direct dela autori.

5. *Dlui V. F. în Tr.* Publicăm recenziia primită. Cealaltă vine în numărul viitor. Recenziile și »notele« asupra cărților apărute, le publicăm cu cea mai mare plăcere. Mai scrie.

6. *P. C. B.* Din articolul »Țăranul în literatura românească« vom publica pe măsura ce ne-a permite spațiul. Articolul e prins bine, însă prea vast, de aceea îl vom mai retușa nițel.

7. *Dlui I. Ș. în C.* Regret că articolul »Insemnătatea zilei de 24 Ianuarie« l'am primit numai după aranjarea materialului sub tipar și astfel nu l'am putut publica în nr. de față, iar pentru viitor își pierde din actualitate.

Redactor responsabil: D Mărgineanu.

CUPRINSUL :

<i>D. Mărgineanu</i> :	La o nouă răspântie — — —	1
<i>Gh. Tulbure</i> :	Un popas sufletesc — — —	3
<i>Dr. N. Cotoi</i> :	Educația igienică la sate prin școală — — — — —	8
<i>Gh. Iozon</i> :	Educația fizică în șc. primară—	10
<i>V. Melingher</i> :	Educația prin sine însuși — —	13
* * :	Unitatea pământului și poporu- lui românesc — — — —	15
(x) :	Gheorghe Șincai — — — —	17
<i>Gh. Hobjilă</i> :	Legenda ceterei — — — —	18
<i>I. Știrbu</i> :	Pagina cercurilor culturale —	20
<i>Al. Dr. Halas</i> :	Un clasic român : Gh. Murnu —	22

CĂRȚI : 25

Gh. Tulbure : Sate și dascăli. — *Dr. A. Gociman* : România și revizionismul maghiar. — *Mihai Tican Rumano* : Abisinia. — *M. Lungianu* : Ajută-te singur ! — *I. Simionescu* : Calendarul gospodarilor.

CRONICĂ - INFORMAȚIUNI : 28

Dela Asociația Generală a Învățătorilor. — Tabloul celor căzuți de 3 ori la examenul de definitivat. — Culegeri de folclor. — „Un învățător”. — Examenul de definitivat.

<i>Buletinul Revizoratului Școlar</i>	— — — —	31
<i>Comitetul școlar al județului Sălaj</i>	— — — —	36
<i>Pagina Asociației</i>	— — — — —	37
<i>Poșta Redacției</i>	— — — — —	40

ȘCOALA NOASTRĂ

REVISTĂ LUNARĂ DE EDUCAȚIE, CULTURĂ PRO-
FESIONALĂ ȘI AFIRMARE NAȚIONALĂ

REDACTOR:
DUMITRU MĂRGINEANU
INSPECTOR ȘCOLAR

CUPRINSUL

ANUL

XIII

1936

CUPRINSUL — ANUL XIII.

Altai Margareta : Prima zi de școală — — — —	64
✓ Ardelean Ion senior : Istoria învățământului românesc din Sălaj — — — — —	59, 115
Pentru o monografie a Sălajului — — — —	289
Bălaj B. Gheorghe : Lecție de model — — — —	68
Berinde Ion : Grădina școlară — — — — —	150
Învățătorul nației sale — — — — —	295
Bob Dimitrie : Exerciții de educație fizică — — — —	57, 152
Bugarin Grigore : Mihail Lungianu — — — — —	340
Buzescu C. Petre : Țăranul în literatura românească	119, 160
Realizări practice ale școlii active și școala primară — — — — —	233
Câmpeanu Gavril : Încă unul din falnicii stejari — —	211
Chelințeanu R. Ion : Contribuiri la istoricul învățămân- tului primar în județul Sălaj — — — —	328 ✓
Chiper N. Gheorghe : Mamei (schiță) — — — —	63
Corniș Pop Gheorghe : Rolul social al învățătorului	187
Dr. Cotoi Nicolae : Educația igienică la sate prin școală	8
Alimentația copilului — — — — —	55
Crișan Aurel : Ioan Botezătorul — — — — —	336
Dima Dumitru : Femeea ca educatoare și sprijin al școlii	44
Fărcaș Vasile : Săptămâna pedagogică la Cernăuți —	147
Din nordul țării — — — — —	216
Forțofoiu Al. Despina : Decor de iarnă (poezie) —	69
Ispășire (poezie) — — — — —	165
Moș Crăciun (poezie) — — — — —	339
Goga Dimitrie : O sărbătoare a românismului — —	261
Gruia Ion : Educația și instrucția în școală primară —	325

Halas Dr. Alexandrina :	Un clasic român Gh. Murnu	22
Hobjilă Gheorghe :	Legenda cetei	18
	Pagina folklorului	113
Iancu Gheorghe :	Scurtă privire asupra voinței în le-	
	gătură cu școala primară	109
	Un aspect al educației senzoriale (memoria vi-	
	zuală)	202
	Arta și copilul	268
Iencica Constantin :	Misiunea învățătorului	105
Ilea Dumitru :	Chemare la datorie	231
	Trei manifestații românești	265
Ioson Gheorghe :	Educația fizică în școala primară	10
Jussel T. Gheorghe :	Despre educația fizică	49
Lungianu Mihail :	Nașterea Copilului ceresc	342
Maxim Augustin :	Chemare la datorie	300
Mărgineanu Dumitru :	Lă o nouă răspântie	1
	Recunoștința supremă	185
	Imperativul conservării etnice	229
	De nașterea Mântuitorului	321
Melingher Victor :	Educația prin sine însuși	13
Oros Simion :	Învățătorii pensionați	145
	Din trecutul dascălimii sălăjene	275, 291, 330
Pantiș Ilie :	Românii din Ungaria	333
Probaje C. Grigore :	Năzuinți	113
	O problemă	207
	Armele culturii	239
	Misiunea noastră	297
	Educația națională	323
Pupăză V. Grigore :	Spre lumină	278
	O comemorare	285
Robu Mihail :	Activitatea «Confrăției Române»	241
Sima Gr. Valeriu :	Pentru «Școala Noastră»	157
	Destăinuiri	209
	Rolul preotului în școala primară	280
	Căminul cultural	298, 335
Știrbu Ioan :	Pagina cercurilor culturale	20
	Puterea rugăciunii	70
	Respectul față de bătrâni	158
Tulbure Gheorghe :	Un popas sufletesc	3
	Sate și dascăli	41

(x) : Gheorghe Șincai	— — — — —	17
* * : Unitatea pământului și poporul românesc	— —	15

Cărți-Reviste	— — — — —	25, 72, 127, 172, 310, 354
Cronică-Informațiuni	28, 82, 124, 166, 222, 244, 282, 302, 348	
Pagina Băncii : Convocarea No. 120—1936 pentru a III-a		
adunare generală ordinară pe 18 Aprilie 1936		138
Procesul-verbal al adunării generale din 25 Mai 1935	— — — — —	218

P A R T E A O F I C I A L A

I.

Buletinul Revizoratului Școlar al Județului Sălaj

1935—6294	Cofecționarea «Cărții de Aur» pentru școlile nou construite	— — — — —	31
» 6872	Ora străjerilor la radio	— — — — —	34
» 7199	Organizarea pompierilor la sate	— — — — —	34
1936—163	Lucru manual în școala primară	— — — — —	35
» 266	Scrielile d-lui Mihail Lungianuu	— — — — —	35
» 293	Posturile libere în vederea transf. din 1936	— — — — —	97
» 471	Admitere la examenul de definitivat	— — — — —	35
» 558	Examenul de definitivat din 1936	— — — — —	90
» 579	Monumentul eroilor: Horia, Cloșca și Crișan la Alba-Iulia	— — — — —	95
» 580	Invățământul religios al elevilor sectari	— — — — —	99
» 638	Cultivarea terenurilor de experiență	— — — — —	98
» 728	Abuzurile elevilor minoritari în sustragerea dela frecventarea școlii	— — — — —	99
» 778	Rețineri pentru «Casa Invățătorilor»	— — — — —	100
» 779	Rețineri din salarii în favorul Asociației	— — — — —	133
» 1061	Incasarea amenzilor școlare	— — — — —	132
» 1182	Transformarea amenzilor școlare în zile de lucru	— — — — —	95
» 1200	Culegerea și distrugerea omizilor și cuiburilor lor	— — — — —	97
» 1203	Imputarea stricăciunilor de materiale telegrafice	— — — — —	95
» 1222	Predarea religiei	— — — — —	99
» 1568	Examenle particulare pentru clasele V—VII	— — — — —	131
» 1598	Localurile fostelor școli confesionale gr.-cat.	— — — — —	131
» 1665	Recoltarea semințelor din pădurile Statului	— — — — —	132
» 1990	Procurarea fișelor individuale pentru școli	— — — — —	134
	Circulară	— — — — —	134
» 1998	Acordarea concediilor pt. studii la Universitate	— — — — —	178
» 2000	Fixarea orelor de Religie în orariul săptămânal	— — — — —	178
» 2138	Școala în aer liber	— — — — —	178
» 2180	Cultivarea dudului alb	— — — — —	179
» 2182	Complectarea statelor personale	— — — — —	180
» 2183	Reducerea corespondenței oficiale	— — — — —	180
» 2188	Plata suplinitoilor, învățătorilor aflați în concediu	— — — — —	180

1936—2230	Procurarea programei analitice	—	—	—	284
»	2258 Congresul «Agrului» la Tășnad	—	—	—	180
»	2275 Plivitul grâului cu elevii de școală	—	—	—	181
»	2476 Procurarea programei analitice	—	—	—	228
»	2548 Domnule Revizor	—	—	—	228
»	2708 Serbarea de fine de an	—	—	—	228
»	2738 Eliberarea adeverințelor școlare	—	—	—	253
»	2990 Locuri vacante la Institut. de Surdomuți din				
»	3026 Aplicarea dispozițiilor art. 8 din legea învățământului primar	—	—	—	253
»	3133 Ajutorarea sinistraților din plasa Jibou	—	—	—	254
»	3178 Dispozițiuni pentru începerea anului școlar 1936—1937, înscrierea elevilor	—	—	—	249
»	3181 Procurarea programei analitice	—	—	—	252
	Focșani	—	—	—	253
»	3234 Înscrierea elevilor în școlile confesionale (particulare)	—	—	—	253
»	3267 Lichidarea restanței din 1931	—	—	—	283
»	3275 Comunicarea frecvenței elevilor pentru anul școlar 1936—1937	—	—	—	256
»	3315 Dispoziții privitoare la funcționarea școalelor confesionale din județ	—	—	—	155
»	3979 Reînnoirea angajamentelor	—	—	—	284
»	4260 Activitatea cercurilor culturale în luna Octombrie 1936	—	—	—	284
»	4260 Activitatea cercurilor culturale	—	—	—	311
»	4261 Achitarea salariilor pe luna Septembrie 1936	—	—	—	283
»	4357 Curs pentru țesutul covoarelor naționale	—	—	—	284
»	4710 Acțiunea întreprinsă de Comitetul Lactologic	—	—	—	319
»	4999 Cerc. cult. a învăț. dela școlile de copii mici	—	—	—	319
»	5073 Rabatul cărților să se depună la Banca Națională	—	—	—	319
»	5133 Inspectarea Comitetelor școlare	—	—	—	319
»	5366 Predarea învățământului Religiei	—	—	—	359
»	5475 Ora străjerilor la radio	—	—	—	359
»	5489 Apelul Așezământului pentru ocrotirea oarbilor din Buzău	—	—	—	358
»	5540 Pedepse	—	—	—	359
»	5987 Învățătorii cari au funcționat în jud. Cluj	—	—	—	360
»	6003 Important. Termen pentru încasarea amenzilor școlare	—	—	—	360
	«Strângerea și uscarea plantelor medicinale»	—	—	—	133

II.

Comitetul Școlar Județean al Județului Sălaj

1936—	110	Circulară (Intocmirea bugetelor pe exercițiul 1936-1937 și conturilor de gestiune pe exercițiul 1935-1936)	— — — — — — — —	36
»	575	Inaintarea bugetelor pe exercițiul 1936—1937 și a conturilor de gestiune pe exerc. 1935—1936		134
»	1157	Circulară (privitoare la cheltuelile de deplasare a participanților la cercurile culturale)	— —	257

III.

Asociația Invățătorilor Secția Sălaj

		Proces-verbal (adunarea generală învățătoarelor de școli de copii mici, din 18 Nov. 1935)		37
		Circulară (tabla de materii a «Colecției de coruri, recitări și conferințe a Inv. din jud. Ciuc)		39
1936—	3	Hotărîrea Comitetului central al Asociației în ședința din 30 Ianuarie 1936.	— — — —	100
»	9	Proces-verbal (adunarea generală extraordinară a Asoc. Inv. din 8 Martie 1936)	— — —	100
»	18	Convocare (pentru adunarea generală anuală din 23 Mai 1936)	— — — — — —	135
		Raport de situația materială a Asociației Inv. pe anul 1935—1936	— — — — —	182
		Invitare (adunarea din 23 Mai 1936)	— —	183
		Proces-verbal (ședința Comitetului Central din 22 Mai 1936)	— — — — — —	258

